▪ Duminică 29 Iunie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

▪ Joi 3 Iulie

18-19 Rugaciune cu fratii

▪ Vineri 4 Iulie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

VREMEA SCRIPTURII!

06 Iulie	Iosua 8	Psalm 139	Ieremia 2	Matei 16
07 Iulie	Iosua 9	Psalm 140-141	Ieremia 3	Matei 17
08 Iulie	Iosua 10	Psalm 142-143	Ieremia 4	Matei 18
09 Iulie	Iosua 11	Psalm 144	Ieremia 5	Matei 19
10 Iulie	Iosua 12-13	Psalm 145	Ieremia 6	Matei 20
11 Iulie	Iosua 14-15	Psalm 146-147	Ieremia 7	Matei 21
12 Iulie	Iosua 16-17	Psalm 148	Ieremia 8	Matei 22

Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi păşune. – Ioan 10:9

ANUNȚURI

- Sâmbătă, 12.07.2014, în biserica noastră, începând cu ora 17:00, va avea loc serviciului divin de cununie religioasă a fratelui Florian Chiș cu sora Mihaela Nincu. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvinteze căminul care se va întemeia, iar legământul lor să dăinuiască până în veșnicie!
- Se mai fac înscrieri pentru tabăra de tineret, care va avea loc la Vișeu de Sus, în perioada 24.07- 31.07.2014. Informații suplimentare se pot afla la fr. Levi Briscan.

Belea Tania – 07.07.
Bledea Ioan – 07.07
Martinovici Letiția – 07.07
Vasiliu Iuliu – 07.07
Burghelea Sarah – 08.07
Andriței Adelina – 09.07
Tarhuna Floare – 09.07
Pîslaru Gheorghe – 10.07
Constantinescu Floare – 11.07
David Maria – 11.07
Seleac Sofia – 12.07
Tănase Viorica – 12.07

Am învățat că, dacă am avut vreodată ceva "al meu", a fost doar un împrumut pentru un timp. Însă cea mai importantă lecție este că Dumnezeu tot timpul va fi al meu! Nimeni și nimic nu mi-L poate lua. – B.B.

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **25** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Gânduri despre rugăciune

6 Iunlie NR. *171*

Dar în mijlocul strâmtorii lor s-au întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel, L-au căutat și L-au găsit."(2 Cronici 15.4)
"...le tânjea sufletul în ei. Atunci, în strâmtoarea lor, au strigat către Domnul și El i-a izbăvit din necazurile lor." (Psalmul 107.5-6)

"De fapt, noi nu ne rugăm deloc până când nu ajungem la capătul puterilor. Când un om se află la capătul puterilor, nu este o lașitate din partea lui să se roage Domnului, ci aceasta este singura cale de a intra în contact cu Realitatea. "Oh, dacă aș ști cum să intru în contact cu Realitatea care explică toate lucrurile!" Pentru aceasta, nu există decât o singură cale, și anume calea rugăciunii. (Oswald Chambers)

"Într-una dintre crizele vieții sale, Whitefield a zis: "M-am aruncat orbește în brațele Lui atotputernice." Cu toate că resursele noastre par ridicol de limitate, nu trebuie păstrate cu nici un chip. Dumnezeu lucrează adesea prin lucrurile pe care le avem. Văduva din Sarepta a trebuit să-și folosească puținul ulei și pumnul de făină, iar baietelul din Galileea a trebuit să renunțe la cele cinci pâinișoare de orz ale sale și la cei doi peștișori. Arme care par nefolositoare în mâinile noastre devin puternice în mâinile Domnului. Metodele lipsite de inspirație divină sunt nimic, însă cele mai defectuoase unelte, atunci când sunt utilizate de El, sunt mai bune decât uneltele cele mai destoinice, dar lipsite de ajutorul Lui." (Samuel Chadwick)

"Una dintre stratagemele cel mai des folosite de Satan este aceea de a ne opri din rugăciune. Cea mai bună metodă pe care îi place s-o folosească pentru atingerea acestui scop este să ne facă să ne mulțumim cu lucrurile pământești. Un om cu o viață așezată și tihnită nu vede nevoia de rugăciune. Doar atunci când suntem purtați încoace și încolo de talazurile vieții ne vedem constrânși să ne rugăm.

Schimbările ne fac să ne rugăm fierbinte. Unii dintre noi, dacă s-ar afla mereu într-o stare de pace deplină și relaxare, ar înceta să se mai roage Domnului. Însă Dumnezeu a luat măsuri pentru evitarea acestei catastrofe tocmai prin străpungerea sărmanei noastre vieți cu o mulțime de schimbări. Ziua ne topeam de căldura, iar noaptea tremuram de frig, până când a trebuit să strigăm: "Doamne, ajută-ne!" Schimbările reprezintă prețul pe care trebuie să-l plătim pentru a avea putere în rugaciune." (Dinsdale Young)

ODAIA DE RUGĂCIUNE - OGLINDA NOASTRĂ

Leonard Ravenhill

"Noi vrem rugăciuni frumoase, rugăciuni înduioșătoare, rugăciuni simple, rugăciuni cu un tremur sau sau rugăciuni cu delicatețe. Însă rugăciunea cercetătoare, rugăciunea umilitoare, care este rugăciunea conștiinței și nu doar a inimii sau a preferinței, rugăciunea care este plecată asupra realității și care, pentru a dobândi o nouă bucurie, trece prin nenorocire dacă este nevoie - sunt asemenea rugăciuni atât de binevenite și de comune așa cum ar trebui să fie? Prea mare parte din rugăciunile noastre au tendința să ne lase cu automulțumirea incorigibilului compătimitor și iremediabil..." Peter Taylor Forsyth

Falimentul gol-goluț al atributelor umane nu este niciodată mai bine dezvăluit ca în odaia de rugăciune. În afara cămăruței de rugăciune, influența, afluența, prestigiul și posesiunile dețin dominația și acordă privilegii; în locul tainic, toate valorile umane sunt respinse, ceea ce contează este ascultarea, caracterul sfânt și credința.

Odaia de rugăciune este o oglindă care reflectă starea noastră spirituală. Nu cumva din cauza asta este atât de nepopulară odaia de rugăciune? Ne temem de demascarea sinelui, de demascarea propriei persoane față de noi înșine? Ne temem să nu descoperim diformitate spirituală înlăuntrul nostru? Odaia de rugăciune este locul în care ne examinăm sănătatea spirituală. Evităm odaia de rugăciune ca să nu descoperim cancerul carnalității dinlăuntrul nostru? Cămăruța de rugăciune este ca un cântar pe care aflăm dacă slăbim sau devenim mai puternici în viața spirituală. Nu vorbesc aici despre a spune rugăciuni, ci despre acei sfinți care nu numai că "zăbovesc în rugăciune", dar zăbovesc și ca să asculte ceea ce Dumnezeu are să le spună (și care, de asemenea, se așteaptă ca Dumnezeu să asculte ceea ce ei au de spus înaintea Lui).

În această vreme a preamăririi științei când oamenii pot cântări pământul, pot lua temperatura soarelui și pot muta un oraș în câteva momente, ca să nu mai vorbim de oamenii care se leagănă în jurul pământului într-o navă spațială, omul nu suportă să găsească un loc în care cunoștința lui științifică este condamnată, erudiția lui este făcută șah-mat, iar abilitățile sale native sunt dejucate. De aceea evită el cămăruța de rugăciune.

Rugăciunea este un mare dătător în vileag. Oamenii care nu se roagă se dau de gol. De multe ori, în conferințele slujitorilor (slujitorii nu sunt singurii delicvenți aici) am văzut bărbați stând pe genunchi o jumătate de oră, iar apoi se ridicau și își frecau genunchii ca dovadă că nu erau obișnuiți cu veghile îndelungate în rugăciune. Oamenilor le place activitatea, atât fizică cât și socială, însă rugăciunea necesită liniște: "Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu." Oamenilor le place tovărășia, pe când rugăciunea necesită singurătate. Trăim în așa zisul secol al vitezei și al lucrurilor făcute instant. Unii cred că până și ucenicii se pot face instant... Nici rugăciune instant nu există. Fără îndoială că există momente când rugăciunea primește răspuns cât ai clipi și când rugămințile importante primesc răspunsuri imediate; cu toate acestea, se pare că majoritatea rugăciunilor au nevoie de o perioadă de așteptare (majoritatea dintre noi I-am da brânci lui Dumnezeu, dacă am putea).

Rugăciunea necesită tărie și hotărâre sfântă. Rugăciunea are nevoie de tărie, dar de asemenea, dă tărie. Noi fie ne epuizăm în activitatea creștină făcută în firea pământească, fie ne maturizăm pe măsură ce ne dăm toată silința în lupta spirituală. Haideți să nu ne mai convigem singuri cu ușurință că predicarea pentru Dumnezeu sau darea învățăturilor sau scrisul pentru Dumnezeu sunt substitute acceptabile înaintea lui Dumnezeu pentru

lipsurile noastre în rugăciune. Nu este așa!

Este interesant de observat că ucenicii nu au cerut: "Doamne învață-ne să predicăm." L-au auzit deseori pe Isus predicând; I-au văzut succesul, au văzut felul în care se purta cu mulțimile. Cu toate acestea, ei vroiau să cunoască felul Lui de intrare înaintea Tatălui și de aceea au spus: "Doamne, învață-ne să ne rugăm... !"

Dumnezeu caută un om "care să stea în spărtură". Noi vrem premii mari pentru investiții mici în rugăciune. Vrem să semănăm semințe de ridichi, dar să culegem o pădure de rășinoase. În această epocă a grabei, cum stăm cu elementul timpului în rugăciune?

O POVESTE DESPRE RUGACIUNE

Louise Redden, o femeie îmbrăcată sărăcăcios, cu o privire de om învins, a intrat într-o zi într-o băcănie. S-a apropiat de stăpânul magazinului într-un mod foarte umil și l-a întrebat dacă nu ar putea să-i dea și ei pe datorie câteva alimente. I-a explicat că soțul ei era foarte bolnav, că nu putea munci și că aveau și șapte copii, care trebuiau hrăniți. John Longhouse, băcanul, a privit-o de sus și i-a cerut să părăsească imediat magazinul său. Având însă în gând nevoile familiei sale, femeia i-a mai spus:

- Vă rog, domnule, o să vă aduc banii înapoi de îndată ce voi putea.

John însă îi spuse că nu-i poate da pe datorie, pentru că nu are credit deschis la magazinul sau. Lângă tejghea se mai afla încă un client, care a auzit discuția dintre cei doi. Clientul făcu câțiva pași înainte și îi spuse băcanului că o să acopere el costurile pentru orice are această femeie nevoie pentru familia sa. Băcanul răspunse în silă:

- Ai o lista cu cumpărăturile de care ai nevoie?

Louise a răspuns:

- Da, domnule.

- Atunci pune-o pe cântar și eu o să-ți dau marfă de aceeași greutate cu lista dumitale, spuse băcanul.

Louise, ezitând o clipă, cu privirea în jos, băgă mâna în geantă și scoase o bucățică de hârtie pe care scrise ceva în grabă. Apoi puse cu grijă bilețelul pe cântar, cu privirea tot aplecată. Ochii băcanului și ai celuilalt client priveau plini de uimire cum cântarul stătea înclinat în partea cu hârtia. Băcanul, privind la cântar, s-a întors ușor către client și îi spuse mormăind:

- Nu-mi vine să cred!

Clientul a zâmbit, iar bacanul a început să tot pună pe cântar alimente. Cântarul tot nu se echilibra, așa încât acesta tot punea pe el alimente, din ce în ce mai multe, până când pe cântar nu a mai încăput nimic. Băcanul ședea privind cu dezgust. În fine, smulse bucățica de hârtie de pe cantar și o privi cu mare uimire. Nu era vorba de o lista de cumpărături, ci era o rugăciune, care spunea așa:

"Iubite Doamne, Tu îmi cunoști nevoile, așa că eu le pun în mâinile Tale."

Băcanul îi dădu femeii alimentele și privea în continuare tăcut, înmărmurit. Louise îi mulțumi și plecă din magazin. Celalat client îi dădu bacanului o hârtie de 50 de dolari și îi spuse:

- A meritat toți banii! Numai Dumnezeu știe ce greutate are o rugăciune!